

samo što se ovdje brzo zaboravio taj dodatak, a ostalo je pravo ime, obično pravopisno izobličeno (tako Kollonitsch). No pored iseljenika ističu se u Hrvatskoj novooga vijeka i neki doseljenici. Još u početku XVI. vijeka razgrani se u Slavoniji mađarska porodica Erdődy, kad je kardinal i ostrogonski nadbiskup Toma Erdődy († 1521.) ostavio sinu brata Nikole Petru golemu svoja slavonska imanja, naročito Jastrebarsko i Moslavinu (odatle pridjev de Monoszló). Ovaj je Petar praotac hrvatske grane ove porodice, a već istoimeni sin njegov, docniji ban Petar Erdődy, steče još Cessargrad i druga imanja, dok je njegov sin ban Toma Erdődy postao (1607) nasljednim županom varaždinskim. Ta je čast potom ostala u rukama ove porodice sve do 1845. U XVII. vijeku doseli se u Slavoniju i obitelj Rauch, podrijetlom iz Erdelja.¹ Međutim poslije Karlovačkoga mira dvor je obdario golemim imanjima u oslobođenoj Slavoniji mnoge strane plemiće, a neki su ih stekli i kupnjom od austrijske komore. Sada dođe u posjed kneza Livija Odeschalchija iločko vlastelinstvo (1697), i to kao zasebno „herceštvo srijemsko“ (ducatus Sirmii), unatoč živomu prosvjedu hrvatskoga sabora. Virovitičko vlastelinstvo dobio je grof Cordona, ali ga docnije (1745) prodade barunu Marku Pejačeviću. Valpovačko i petrijevačko stekao je barun Prandau; našičko grof Odoyer (ali ga njegova udovica prodade (1732) barunu Josipu Pejačeviću), orahovačko barun Marko Pejačević (ali ga 1742. prodade Dimitriju Mihajloviću); siračko (docnije daruvarsko) grof Janković,² a vukovarsko grof Eltz iz Mainza. U XVIII. vijeku doseliše se u Hrvatsku i baruni Kulmeri iz Štajerske pa grofovi Sermage iz Francuske (iz Besançon-a). Svi su ti strani rodovi, prije negoli su mogli vršiti plemićka prava na tlu kraljevstva hrvatskoga, trebali da steku od hrvatskoga sabora indigenat i inkolat, to jest, da ih sabor proglasi i prizna urođenim plemićima.

Inače bijaše život neplemenitih ljudi i sada isti kao u doba prije 1526., a tako je ostalo sve do urbara Marije Terezije i Josipa II., ali to bješe u glavnom samo privremeno olakšanje.

¹ Kralj Ferdinand učini plemićima sibirjske građane Levina, Jurja i Blaža s pridjevkom de Nyék 28. maja 1557. Barunom postade 6. apr. 1763. Pavao Rauch, krajiški pukovnik.

² Kroz sav srednji vijek i kasnije zvao se današnji Daruvar Podborje. Kad tude sagradi grof Janković kaštel, dade mu po ždralu, što ga je imao u grbu, ime Daruvár (daru mađ. ždral), a po njemu se onda tako nazva i mjesto.